

sygn. akt OSD 56/18

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 26 września 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. M. S.

Sędziowie: r. pr. A. M. (sprawozdawca)

r. pr. M. W.

Protokolant: r.pr. K. J.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) radcy prawnego M. K..

w sprawie z odwołania R. C. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 1 lipca 2018 r. sygn. akt RD 66/18 o odmowie wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu Z. J..

postanowił:

I.

na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

II.

na podstawie art.70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

UZASADNIENIE

W dniu 17 stycznia 2017 r. do Z. Z. Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej zostało złożone zawiadomienie przez R. C., że w sprawach w których pełnomocnikiem był radca prawny Z. J. Sądy nie zasądziły w orzeczeniach podatku VAT od zasądzonych kwot roszczenia, a w szczególności nie zasądziły podatku VAT od zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego. W zawiadomieniu R. C. sformułował również przypuszczenie, że radca prawny Z. J. pobiera 2-krotne wynagrodzenie za te same usługi, ponieważ ma podpisaną umowę zlecenie. Skarżący wskazał również, że pod adresem wskazanym przez Okręgową Izbę Radców Prawnych jako miejsce prowadzenia przez radcę prawnego kancelarii nie ma żadnej kancelarii, ponieważ nie ma żadnej informacji. Skarżący podniósł również, że wszystkie sprawy i wyroki zapadłe na korzyść Z. J. są niesprawiedliwe – zapadły w nieczystych warunkach.

Skarga R. C. została pismem z dnia 20.03.2018 r. przekazana do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych (...).

Postanowieniem z dnia 01 lipca 2018 r., sygn. akt RD 66/18 Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy

o radcach prawnych odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie dotyczącego postępowania radcy prawnego Z. J. w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego, wobec niestwierdzenia popełnienia przez radcę prawnego czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne. W uzasadnieniu postanowienia Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, że nie ustaliła okoliczności wskazujących na popełnienie przez radcę prawnego Z. J. przewinienia dyscyplinarnego, bowiem jak wynika z twierdzeń samego skarżącego, radca prawny Z. J. zawarł z Gminną Spółdzielnią (...) umowy zlecenia. Natomiast stwierdzić należy, że prowadzenie pomocy prawnej na podstawie umów zleceń, nie wyklucza możliwości zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego i wobec tego nie można radcy prawnemu Z. J. postawić jakiegokolwiek zarzutu. Jako niezasadny uznała również Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego zarzut dotyczący nieregulowania przez radcę prawnego Z. J. podatku od towarów i usług, ze względu na fakt, że Sądy w wyrokach takiego podatku nie zasądziły. Zarzut ten nie był poparty żadnymi dowodami, a przy przyjęciu, że koszty zastępstwa procesowego zasądzane są na rzecz strony, a nie jej pełnomocnika to kwestie dotyczące rozliczeń podatku od towarów i usług reguluje umowa pomiędzy radcą prawnym a klientem. Jako niezasadny należało uznać również zarzut nieoznaczenia miejsca prowadzenia przez radcę prawnego Z. J. kancelarii prawnej, bowiem z art. 31 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wynika, że informowanie o wykonywaniu zawodu oraz działalności z nim związanej jest prawem a nie obowiązkiem radcy prawnego.

Skarżący Pan R. C. na powyższe postanowienie wniósł do tut. Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zażalenie z dnia 10 sierpnia 2018 r., które z uwagi na jego treść i charakter spełnia wymogi formalne dla środka odwoławczego od przedmiotowego postanowienia w postępowaniu dyscyplinarnym.

Skarżący wnosi w zażaleniu o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu Z. J., wskazując, że w jego ocenie zasadniczą kwestią jest to czy Z. J. płacił czy nie płacił podatku VAT od usług prawnych.

W piśmie z dnia 20 września 2018 r. Skarżący wniósł o przyznanie mu adwokata z urzędu oraz zwrócenie się do Urzędu Skarbowego w T. o nadesłanie informacji o zakończonym postępowaniu karno-skarbowym w sprawie niepłacenia przez radcę prawnego Z. J. podatku VAT.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie ustala Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego, iż nie zachodzą okoliczności wskazujące na popełnienie przez radcę prawnego Z. J. przewinienia dyscyplinarnego.

Zarówno zażalenie podtrzymujące w gruncie rzeczy skargę, jak i sama w tej sytuacji przedmiotowa skarga, oparte są na założeniu że radca prawny nie odprowadza podatku od towarów i usług od zasądzonych w wyrokach kosztów zastępstwa procesowego. Jednak założeniu temu nie można przyznać racji i w związku z tym odmowa wszczęcia postępowania jest zasadna.

Zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności art. 98 § 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony oraz że stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. Powyższe oznacza, że koszty zastępstwa procesowego zasądzane są na rzecz strony, a nie jej pełnomocnika. Zasądzona kwota jest kwotą „brutto” i taka też kwota może być jedynie egzekwowana od dłużnika, tj. w niniejszej sprawie skarżącego. Sposób uregulowania wysokości wynagrodzenia radcy prawnego, jak wynika z oświadczenia skarżącego, wynika z zawartej pomiędzy radcą prawnym Z. J., a jego klientem Gminną Spółdzielnią (...) umową zlecenia. Jednocześnie wskazać należy, że tak taka zawarta umowa wyczerpuje obowiązek radcy prawnego wynikający z treści art. 22⁵ ust. 1 ustawy o radcach prawnych, który mówi że opłaty za czynności radców prawnych wykonujących zawód w kancelariach radców prawnych lub w spółkach, o których mowa w art. 8 ust. 1, oraz zatrudnionych na podstawie umowy cywilnoprawnej ustala umowa z klientem. Umowa ta w różnorodny sposób

może regulować sposób rozliczenia podatku od towarów i usług, sposób i termin płatności wynagrodzenia, bowiem nie ma w tym względzie przepisów bezwzględnie obowiązujących. Jeśli więc radca prawny wykonuje czynności na podstawie zawartych umów zleceń z klientem, to nie można zarzucić mu naruszenia zasad etyki radcy prawnego, a tylko w przypadku ustalenia naruszenia zasad etyki możliwe jest podleganie przez radcę prawnego odpowiedzialności dyscyplinarnej.

W tym zakresie, zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, Rzecznik w zaskarżonym postanowieniu prawidłowo ocenił brak podstaw dla postawienia takiego zarzutu radcy prawnemu Z. J.

Tym samym wobec wykazania w toku postępowania odwoławczego przesłanek utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia z dnia 1 lipca 2018 r. sygn. akt RD 66/18 o odmowie wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie, na podstawie art. 437 § 1 kpk w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) należało orzec jak na wstępie.

Wobec braku jakichkolwiek podstaw do wszczęcia wobec radcy prawnego Z. J. postępowania dyscyplinarnego, na skutek skargi R. C. wnioski o zwrócenie się do Urzędu Skarbowego w T. pozostawiono bez rozpoznania, jako nie mający żadnego wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Jednocześnie wskazać należy, że na podstawie art. 427 § 3 k.p.k. w związku z art. 74 ustawy o radcach prawnych wnioski skarżącego nie mógł zasługiwać na uwzględnienie, bowiem możliwe było powołanie tego wniosku w postępowaniu przed Z-cą Rzecznika Dyscyplinarnego, co oznacza, że w postępowaniu przed Sądem Dyscyplinarnym powołanie nowych dowodów uznać należy za spóźnione.

Pominięciu podlegał również wniosek skarżącego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, bowiem w sprawach dyscyplinarnych przepisy k.p.k., co wynika z treści art. 74¹ pkt 1 k.p.k., stosuje się jedynie odpowiednio, co oznacza że niektóre przepisy ze względu na specyfikę postępowania dyscyplinarnego w ogóle nie mogą być stosowane. Dotyczy to w szczególności ustanawiania obrońców i pełnomocników z urzędu, bowiem sądownictwo dyscyplinarne nie dysponuje przepisami prawnymi, a także środkami finansowymi mogącymi w sposób właściwy zapewnić udział obrońcy lub pełnomocnika w postępowaniu dyscyplinarnym. Chodzi tu w szczególności o przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 81a § 4 k.p.k., których to przepisów ze względu na treść art. 74(1) pkt 1 ustawy o radcach prawnych nie stosuje się w postępowaniu dyscyplinarnym, a które to przepisy w sposób szczegółowy regulują kwestie listy obrońców i pełnomocników, sposobu i trybu ich wyznaczania.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1000,00 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych (...), zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) nie przysługuje środek odwoławczy.